

mig at henstille til Thinget, hvad det i denne Sag maa anse for rigtig; jeg har ikke nogen Bemyndigelse til at give en Veiledning fra Udvalgets Side. Grunden til, at jeg har bedet om Ordet strag, er forøvrigt naturligvis Ministerens Erklæring i Anledning af Forslaget Nr. 137, idet Ministeren har erklæret, at han ikke kunde gaa ind paa den Betingelse, under hvilken Forslaget er stillet, nemlig at erstatte Kanonbevillingen med de Poster, som findes opførte under dette Vædringsforslag. Efter denne Udtalelse fra Ministeren maa vort Standpunkt naturligvis være det at foretrække, at Finansloven bliver, som den var ved anden Behandling, saaledes at Bevillingen til Kanonerne bliver staaende paa Finansloven iaar, for at denne Udgift kan blive afluttet i denne Valgperiode. Vi maa i og for sig anse det for ønskeligst, at man snarest muligt kan blive fri for denne store Sum paa Finansloven, og det har kun været Hensynet til andre Faktorer, særlig ogsaa til den høitærede Minister, der har bragt os til at gjøre denne Indrømmelse. Men naar den Betingelse, vi stillede for at gjøre Indrømmelsen, ikke kan opfyldes, saa er der jo for os ingen Grund til at fravige det, som vi i og for sig maa anse for nok saa ønskelig, nemlig at komme bort fra denne Bevilling, og jeg skal derfor tillade mig at tage Vædringsforslaget under Nr. 137 tilbage.

Formanden (K r a b b e): Vædringsforslaget under Nr. 137 paa Vædringsforslagslisten er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (D p h o l d.) Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet, og dermed bortfalder tillige Underædringsforslaget dertil under Nr. 6 udenfor Vædringsforslagslisten.

Thomsen: Det var kun for en aldeles kort Bemærkning, at jeg bad om Ordet nu, idet jeg ellers først venter, at der vil komme Udtalelser fra anden Side. Det var nærmest en kort Bemærkning, jeg vilde gjøre overfor den høitærede Minister, idet jeg ikke kan tro Andet, end at Ministeren maa have misforstaaet mig og, hvad jeg sagde, saa fuldstændig... (D i n e s e n: Spøire!). Efter den ærede Ministers Udtalelser maa jeg nærmest tro, at den ærede Minister ikke har været tilstede dengang, jeg talte Marineministeren: Det ærede Medlem taler saa sagte, at jeg ikke kan høre ham!). Ja, saa har maaste det været Marsagen til, at den høitærede Minister fuldstændig har misforstaaet mig. Den høitærede Minister yttrede nemlig blandt andre Ting, at det vilde være ønskelig, at man mindre talte om de foreliggende Forslags Forbindelse med Hærløven og mere talte om de Grunde, som kunne fremsættes for hver enkelt Bevilling, og han beholdt sig i den Henseende fuldstændig til, hvad jeg havde udtalt ved 2den Behandling, men til-

stede iøvrigt, at han syntes, at jeg idag havde afvejet noget herfra. Jeg skal i den Henseende oplyse den høitærede Minister om, at dette er en Feiltagelse, idet det nemlig ikke er mig, der har stillet noget Forslag eller bragt dette ind, men det er det ærede Krigsministerium, der har bragt denne Forbindelse mellem Bevillingen og Loven af 25de Juli 1880 ind, idet det i Vædringsforslaget Nr. 134 har forelagt et Spørgsmaal derom til Bevilling og Afgjørelse af Thinget. Det, jeg har foreslaaet, er netop, at vi skulde bringe denne Forbindelse ud af Verden og udelukkende se paa de Grunde, der tale for hver enkelt Bevilling, og ikke se paa den nævnte Sammenhæng. Den høitærede Minister forklarede nu rigtig nok, at disse Ord: „foranlediget ved“ og „nødvendiggiort af Loven af 25de Juli 1880“ skulde være identiske med: foranlediget ved denne Lov og en hel Del andre Omstændigheder. Ja, saasnart den høitærede Minister forklarer dem paa den Maade, er jeg fuldstændig enig med ham; i den Henseende er der ikke nogen Divergens, saa vilde jeg godt kunne stemme for Forslaget, naar man kan fortolke det paa den Maade. Den høitærede Minister bebrejdede mig dernæst, at jeg havde brugt Udtrykket: „Uafhæng“ eller noget Saadant. Den høitærede Minister maa da enten ikke have hørt ganske rigtig, eller ogsaa maa jeg da have talt meget sagte, naar han har misforstaaet mine Ord paa den Maade, at der i dem kunde ligge Nogetsomhelst, som kunde være fornærmeligt for nogen Part. Det var saa langt fra at være Tilfældet. Betydningen af det Ord, jeg brugte, vil vistnok tydelig fremgaa, naar man læser Foredraget i Rigsdagsstidenden i dets hele Sammenhæng. Jeg sagde nemlig dengang, at det var mit Ønske at løse Spørgsmaalet om Bevillingen paa Forslag 134 fra enhver Forbindelse med Spørgsmaalet, om det var foranlediget ved Loven af 25de Juli eller ikke, for derved at sætte mig og mine Meningsfæller istand til i større Grad at kunne stemme for de forskjellige Bevillinger. Jeg ubhævede enkelte af Bevillingerne, saaledes f. Ex. at Bevillingen til Exercherhuset efter min Opfattelse var en Konsekvens af Hærløvsstillaget, men om andre af dem som f. Ex. om Bagbygningen, Træbarakkeetablisementet og endel af Foranstaltningerne ved Ombygningen af de nuværende Kaserner, fremhævede jeg, at de ikke kunde siges at være nødvendige Konsekvenser af Hærløvsstillaget, men Foranstaltninger, der ligesaa meget motiveres ved en hel Del andre Omstændigheder, navnlig ved Ønsket om nu at kunne faae truffet endel Foranstaltninger, hvis Hensigtsmæssighed tilfulde maatte anerkendes. Som Følge heraf udtalte jeg, at jeg agtede at stemme for samtlige de foreslaaede Bevillinger, undtagen for Bevillingen til Træbarakkeetablisementet, og jeg tilføjede, at jeg vilde stemme for dem under Forudsætning af, at vi kunde faae disse Ord ud, som